

26 de maig: plebiscit. 6 de juliol: 947 vares de batlle a Estrasburg per un referèndum i una mediació

written by Santiago Marimón | 5 de maig de 2019

“Si la majoria dels catalans volen un referèndum, seria útil trobar una manera d’expressar la seva voluntat política”. Així es va expressar el vicepresident del Parlament Europeu Dimitrios Papadimoulis, apostant per una “solució política democràtica” a Catalunya i després de signar el manifest del “Pacte Nacional pel Referèndum”. El dissabte 6 de juliol farà dos anys d’aquestes paraules i tres anys dels fets de “la manada” aprofitant els “san fermines”. Uns fets convertits en símbol del tarannà de la guàrdia civil i de la justícia espanyola. En els dos propers mesos, ja estem veient i veurem com actua la justícia espanyola amb les candidatures dels presos i exiliats polítics. Tindrem també les campanyes electorals pels ajuntaments i el parlament europeu, amb els corresponents resultats el 26 de Maig i ja tenim els del 28A. Aquí faré una proposta per convertir el proper 6 de Juliol en una important fita en l’exercici del **Dret a decidir** de la ciutadania de Catalunya.

Com a referents, faig les següents consideracions:

- Entre la mort de Franco i la primera Constitució (“democràtica”) van passar 3 anys, però encara se li rendeixen honors a Franco i familiars de les seves víctimes segueixen tenint dificultats per cercar-ne els cadàvers. Entre la 1a Constitució i la 1a llei de divorci van passar tres anys més
- Les eleccions del 28 d’abril han estat prou clarificadores del pes actual dels diversos

protagonistes polítics i de les preferències i voluntats de la ciutadania, a Catalunya i a Espanya.

- La voluntat que la sentència als polítics als quals ara s'està jutjant sigui "exemplar" és clara, però no està escrita. El text de la sentència tindrà com a principal objectiu, com l'han tingut totes les sessions del judici, evitar o torear les limitades possibilitats d'aportar-hi proves en contra davant la justícia europea. Limitació derivada, en bona mida, d'una reglamentació dels propis tribunals europeus pensada per limitar-los-hi la feina. Possiblement la sentència no sigui homogènia entre els acusats, sinó a mida per dificultar-ne els recursos en contra i aparentar rigor i meticulositat. No els hi fa gens de por que la justícia europea faci diverses esmenes a la sentència espanyola. L'únic objectiu és evitar un altre referèndum i fer-nos sentir impotents i/o arruïnats.
- Les elevades fiances en els altres processos judicials contra qualsevol "col·laborador" del referèndum del primer d'octubre tenen el mateix objectiu: generar por a una justícia implacable i inhumana... que porta els ulls voluntàriament tapats per no veure com és d'inclinada la seva balança. Que ningú vulgui col·laborar en cap referèndum no desitjat pel *Reino de España*.
- Les dificultats per acordar la transició del Brexit, particularment pel que fa a la frontera amb Irlanda del Nord i en la relació entre Escòcia i Anglaterra i d'aquests amb Europa ens avisen de la necessitat de períodes de transició amb pactes previs i requeriments de mediació.
- El veto a les candidatures de Puigdemont, Comín i Ponsatí per a les eleccions europees, ens avisen de la necessitat de "vigilants" europeus, explícitament i públicament disposats a actuar sense esperar desqualificacions de la justícia europea a les decisions despòtiques que pugui adoptar la justícia espanyola.
- El progrés democràtic de Catalunya encaminat a una nova

i diferent relació amb Espanya no pot està constantment amenaçat de fiances judicials híper abusives imposades per la fatxenderia ibèrica.

- Tampoc podem oblidar la carta que tenen amagada. Si Catalunya declara una independència unilateral, efectiva i reconeguda per alguns països europeus, la resposta del regne d'Espanya pot ser: "no us transferim, ni transferirem, la part corresponen de la caixa de les pensions i ja ens explicareu com cobren els pensionistes residents a Catalunya la seva pensió".

Consideracions que crec tenen una clara conclusió: No podem esperar que les institucions europees, incloses la justícia, evitin l'arbitrarietat o conculcació de drets per part de la justícia espanyola. Precisem una alternativa. En proposo la següent.

Començar a organitzar una concentració el 6 de juliol a Estrasburg de batlles elegits, en funció de les eleccions del 26 de maig, que en una mà portin la vara de batlle del municipi i en l'altra una bossa amb 751 cartes adreçades a cada un dels 751 membres del Parlament europeu, que representen a 510 milions de persones. Qui ho porti pot ser l'alcalde de cada municipi o altre representant de l'Ajuntament designat *ad hoc*, en tot cas ha de portar la vara de batlle, de la qual, com a bastó militar ja en parlava Homer, que com a bastonet d'or, vori o alzina ja la portaven els magistrats de Roma; recoberts d'or els reis francesos; o en diverses variants (bastó de gran mestre, bàcul eclesiàstic), ha estat símbol d'autoritat representativa i lideratge reconegut en la història d'Europa. El 26 de Maig hi ha eleccions en els 947 municipis de Catalunya, per tant, l'objectiu hauria de ser portar 711.197 cartes que hi caben en un CD dins d'una bossa acompanyat de les 1.502 cartes en paper (original i còpia a segellar). Les cartes de la ciutadania de Catalunya als representants de la ciutadania europea. El 6 de juliol és dissabte i per tant la data i horari definitiu per

passar-ho tot pel registre del Parlament europeu caldrà que estiguin ben assegurats. Com també les reserves d'autocars i hotels als qui vulguin acompanyar alcaldes i regidors municipals davant del Parlament d'Estrasburg.

Les formes i els símbols són importants però el que ho serà de veritat és el contingut de la carta que presenti cada municipi català a Europa. No és indispensable que el text dels 947 municipis sigui 100% el mateix. De petit ja vaig aprendre que d'un conjunt de números el "mínim comú múltiple" és més elevat que el "màxim comú divisor". El mínim comú de totes les cartes pot ser: primer, explicitar el nombre de persones residents en el municipi; el nombre de persones en el cens de votants; el resultat de la votació d'aprovació del text de la carta en el ple municipal; que en algun cas haurà de ser el mateix dia de la presa de possessió de l'alcalde elegit en funció del 26M. Segon, però el més important, un text que sol·liciti que d'entre els membres del Parlament europeu surti un grup de mediadors que tingui el suport d'un nombre de membres identificats d'aquest Parlament, que assumeixin la funció de mediadors (o proposin mediadors acreditats aliens al Parlament) en una negociació, que serà necessària, entre persones designades pel Parlament de Catalunya i el Congreso de España per tal de fer efectiu el Pacte Nacional pel Referèndum (2016) al qual es van adherir més de 4.000 entitats i més de 400.000 persones. Negociació per establir un nou "Full de ruta" que fixi els elements mínims, però clarificadors, d'una nova Constitució de Catalunya, que inclourà (en el text o en annexos de transitorietat) les competències bàsiques d'un Tribunal Constitucional de Catalunya, l'objectiu que Catalunya passi a ser una Nació de la Unió Europea i el programa de transferències de competències, titularitats i fons econòmics a la nova caixa de les pensions de la ciutadania de Catalunya, així com el rescabament de les multes o fiances imposades a ciutadans de Catalunya per haver tingut alguna relació amb "el procés". També quina podrà ser la vinculació amb España dels ciutadans

de Catalunya (vegeu el meu article *República ja!!!? Primer, compromisos en drets humans i fraternitat* del 7/2/2018 aquí, en aquest mitjà). Un full de ruta a ser sotmès en un referèndum entre la ciutadania de Catalunya i que un cop l'hagi ratificat, sigui automàticament un mandat al Parlament de Catalunya i al Congreso i Senado de Espanya per aprovar-ne, per mera ratificació explícita, les mesures organitzatives i canvis legals que correspongui. Un dels mandats a instrumentar per part del Parlament i Govern de Catalunya haurà de ser la petició que Catalunya sigui un nou Estat de la Unió Europea i les cartes d'agraïment, per part de la ciutadania de Catalunya, a tots aquells ciutadans i ciutadanes de la UE que hagin col·laborat en la mediació entre els/les representants de la ciutadania d'Espanya i de Catalunya; amb l'objectiu d'assolir una relació entre ambdues ciutadanies i els seus representants. Una nova i bona relació basada, no en el sotmetiment al centralisme, la burocràcia i les togues cegues, sinó en la solidaritat, el respecte i la cordialitat exercits des de la independència mútua.